

Περιγραφή Μοσκώβ-Σελήμ

Ένας ψηλός, στητός άντρας φάνηκε να έρχεται προς το μέρος μας με σταθερό βήμα. Φαινόταν πολύ μεγαλύτερος από μεσήλικας. Τα μακριά του πόδια ήταν βυθισμένα μέχρι τους μηρούς μέσα σε ψηλές στρατιωτικές μπότες, από εκείνες που οι κοζάκοι, κατά δεκάδες χιλιάδες πούλησαν στους ντόπιους, όταν έφυγαν από τη Θράκη. Αγαπούσαν άραγε τον τόπο τόσο πολύ, ώστε αφού δεν τους επιτρεπόταν πλέον να πατούν τα ιερά εκείνα χώματα, αντί για τους ίδιους να αφήσουν πίσω τις μπότες τους; Ή αγαπούσαν τα χρήματα τόσο, ώστε προτίμησαν να επιστρέψουν από την Τουρκία με ελαφρύτερα πόδια αλλά βαρύτερο πορτοφόλι; Δεν ξέρω. Το μόνο βέβαιο είναι ότι οι μπότες του Μοσκώβ-Σελήμ δεν μπορούσαν να χρησιμεύουν σαν αντιπρόσωποι ρωσικών ποδιών στο θρακικό έδαφος. Ήταν τόσο φθαρμένοι οι πάτοι τους, ώστε οι πατούσες του Μοσκώβ-Σελήμ είχαν αντικαταστήσει προ πολλού τη ρωσική σόλα.

Σε αντίθεση, ο Τούρκος φορούσε γύρω από τη μέση κατακόκκινη (υφασμάτινη) ζώνη, που οι αναρίθμητες πτυχές της κάλυπταν και παραμόρφωναν το πάνω μέρος του σώματος του, από τη κοιλιά μέχρι το στήθος. Αυτό έκανε το παράστημα του Μοσκώβ-Σελήμ περισσότερο κωμικό, καθώς το ρούχο, που φορούσε πάνω από τη ζώνη και το πουκάμισο, ήταν ένα παλιό στρατιωτικό πανωφόρι, που του είχαν απομείνει μόλις δύο τρία – καλογουαλισμένα– ρωσικά κουμπιά και κάποια ίχνη από τα χλιοφθαρμένα σειρήτια στο περιλαίμιο και τα μανίκια. Τέλος, φορούσε ο Μοσκώβ-Σελήμ στο κεφάλι ψηλό φέσι, Τούρκου στρατιωτικού, – χωρίς φούντα όμως– και δεμένο γύρω από τους κροτάφους με λεπτό πράσινο μαντήλι. Πιο περίεργη ενδυμασία δεν θα μπορούσε να υπάρξει, ακόμα και για τους πιο εκκεντρικούς στο ντύσιμο ντόπιους.